

ARHEOLOGIE LINGVISTICĂ (Partea II)

Andrei Diaconu,
c. Costești, Republica Moldova

Abstract: *This paper is an attempt to determine the origin of many words from Romanian by separation of common roots. The Word (= the morpheme, or combination of morphemes) seems sometimes, as through a miracle, surprisingly simply, sometimes incredibly simply explicated from the point of view of Romanian Language, which is considered by some linguists as a language recently constituted from parts taken from the languages of the neighbour peoples. No, it is not so !! The Romanian Language was created dew to the stringent necessity of preserving the language named by some specialists as Adamic Language. To this indicate the peoples' inelligence exposed in dictionaries of different languages that form the Family of Indo-European Languages.*

Cuvântul - acest morfem, or combinație de morfeme, pare uneori, ca prin miracol, surprinzător de simplu, uneori incredibil de simplu și limpede, explicat prin prisma, de pe poziția Limbii Române, socotită de unii ca fiind înghețată recent (odată cu Statul Unitar Român) din așchii împrumutate de la vecini. Nu!! Pentru Statul Unitar Român a fost necesitatea stringentă pentru a păstra limba, pe care unii specialiști o numesc adamică. La aceasta ne indică înțelepciunea popoarelor stocată în dicționarele diferitor limbi care, împreună, formează Familia limbilor Indo-Europene.

Am încercat să citesc textul de pe Inelul de la Ezerovo. Am găsit că-i un mesaj scris cu alfabet grecesc dar în Limba Română. M-a intrigat în acest text sintagma „Zeul Ra” din mesajul românesc scris cu aproximativ 2500 de ani în urmă.

Găsim că zilnic soarele RĂSARE =

= Ra + s - a + re (arătat) =

Ra + s - o + re (arătat)

= Ra + s - o - a + re (arătat) =

> Ra + soare (arătat) >

> Ra = Soare (arătat),

unde întreaga încărcătură semantică a lui Ra (= sclipire) trece asupra cuvântului nou format - „Soare” și i-a rămas funcția de a arăta numai „acțiunea” de ivire, de apariție zilnică a astrului ceresc de după orizont, în cuvântul „Răsare”.

Dar Soarele (= Ra = Sclipirea) ne crează senzația că în decurs de 365 zile crește și descrește. Creșterea începe în zilele sărbătorii de CRĂCIUN = (Că Ra-i giun = Că Ra-i jun). Admitem că o așa abordare de „asemănare sonoră” nu-i corectă, însă, avem zilele imediat premergătoare sărbătorii de crăciun, care se numesc zilele de ajun (= zilele de ante jun = zilele nu june) fiindcă aparțin ciclului vechi solar.

Simultanietatea aceasta dintre astrul ceresc (= Ra) și viața de toate zilele a dus la apariția noțiunii Ra + ama (= Ra + ama = Răma), unde în limba greacă αυα =

simultan. Și în Limba Română cuvântul amândoi = ama + în + doi = simultan în doi = împreună în doi.

Apoi cel de a inițiat numărătoarea anilor după ciclurile solare (ciclurile lui Ra) a început să fie numit (RA + AMA) + an = Raama + an = Raman, iar întreg neamul lui a devenit neamul Ramanilor și astfel, astăzi ne aflăm în a. 7522 de când „fabrica” Limbii Române a pus în aplicare tehnologia măsurării timpului după ciclurile solare (= ciclurile lui Ra).

Șirul de exemple poate fi prelungit cu cuvinte atât din Limba Română cât și din alte limbi:

Seara = se + (a + Ra) = se + (ante + Ra) = se + (ante + Lumină) = se întunecă;

Abacadabra = (ab + Ra) + ca + (d'ab + Ra) = (de la + Ra) + ca + (d'de la + Ra) =

= (de la Lumină) + ca + (de la Lumină) = lumină din lumină din Simbolul Credinței

O; OR; OR A; O RA; ORĂ; OARĂ; ORT; ORTAC

Prin intermediul vestigiilor arheologice ni se deschid noi orizonturi în cunoașterea, atât a ținutului natal, cât și a istoriei în general. O astfel de posibilitate, la sigur, ne oferă și arheologia lingvistică.

În Limba română, deși simțim prezența iminentă a mai multor morfeme (or, tru, il, im, ci și altele), ele devin aproape imposibil de a fi recunoscute, de a fi evidențiate, de a fi separate din context. Asta cu toate că Limba Română pare să aibă cele mai scurte morfeme din toate limbile ce am analizat.

Spre exemplu:

Sintagma „O” - nu este altceva decât mișcarea involuntară a mâinii, pentru a reprezenta grafic, noțiunea de „tot”, „total”, „întreg”, „întregul”;

Sintagma „a” - are sensul de „acțiune”, și în formele de infinitiv a verbelor, atrage asupra sa, toată încărcătura semantică de acțiune a verbului specificat: a citi, a găsi, a duce, etc.

Împărțirea actuală pe silabe a cuvântului „ISTORIE” pare să distrugă complet esența inițială a acelor morfeme din care s-a constituit.

În acest cuvânt se evidențiază două părți cu nuanțe distincte: „ISTORIE” = „IST + ORIE”. A doua parte a acestui cuvânt pare, la rândul ei, să fie și ea alcătuită din mai multe sintagme:

„ORIE” = „OR + I + E” = „OR + (Î)i + E(a)”. Restul sintagmelor enumerate, par a fi clare, după înțeles, dar ce o fi semnificând sintagma „OR” ???

Să luăm un șir de cuvinte, în care se conține îmbinarea aceasta de litere: - „nor”, „noroc”, „proroc” (= prooroc), „picior” (= cior), „cioroi”, „ort”.

Din aceste cuvinte numai cuvântul „PICIOR” pare să „ne dea cheia” pentru rezolvarea enigmei sensului sintagmei „OR”. Destinația unui picior este de „a ridica”, „a ține sus”, „a înălța”. Așa că „PICIOR” = (pi + ci + or) = (pi + ci + ridicat) = (pi + ci + înălțat).

Și dacă-i înălțare, dacă-i ridicare, asta presupune verticalitate, verticalizare, drept (în sus), adevărat, real.

Deci, cuvintele enumerate mai sus își dezvăluie esența în felul următor:

1) „PROOROC” = (pro + or + oc) = (din timp + drept + văzut) = (din timp + dreaptă + viziune);

2) „NOROC” = ((i)n + or + oc) = (în + dreaptă + viziune) = ((u)n + or + oc) = (o + dreaptă + viziune);

Notă: Sensul actual al cuvântului „noroc” a derapat de la sensul inițial al sintagmelor ce=l constituie, doar o grafie distinctivă a celorlalte sensuri, îi poate permite viabilitatea anume cu sensul de azi;

3) „NOR” = ((i)n + or) = (în + înalturi);

4) „CIOROP” = (ci + or + o + (i)i) = (ci + înălțat + în totalitate + îi);

5) „ORT” = (or + t) = înălțat, ridicat, drept (în sus), drept, real, adevărat.

Notă: Forma grafică a literei/sunetului „t”(mai ales în grafie grecească) indică la firma finită a acțiunii specificate de verb (uneori luând forma de „d” (= ed)).

= prin o pronunție mai defectuoasă or de durată de milenii, sintagma „ORT” a putut lua forma „OLT”; „OLD [ăuld]”; „ALT(eță)”

Sintagma „OR”, fiind legată de activitatea de a se deplasa, de a se ridica, de a se înălța, o putem exprima prin „OR+A” = „înalt + a” = „înălța + a” = „a + înălța” și obține forma „ORA”, formă, care la rândul ei, legată de acțiunea de a se înălța, Răsăritul Soarelui, mai implică în sine „totală + arătare” = „totală + iluminare” = „W + RA”. De aici apare parcă din nimic noțiunea de „RA” (= Lumină = Sclipire = Soare) de unde și se spune „RĂSARE” = „RA + S-A + RE” (arătat) = „Lumină/Soarele + s-a + re(arătat)”.

Și această înălțare (= arătare) a lui „RA” (a luminii) durează pe tot parcursul zilei până „SEARA” = până „SE + (A + RA)” = până „SE + (ante + RA)” = până „SE + (ante + Lumină)” = până „SE + întunecă”.

De la aceste apariții și dispariții ale lui „RA” s-au început niște enumerări ale zilelor. Enumerând zilele, la un moment dat și-au dat seama de niște cicluri ale lui „RA” („Soarelui”) ce duceau la „dispariția” lui iarna (solstițiul de iarnă) până la înălțarea lui în zenit (solstițiul de vară). Această tehnologie a lor, de măsurare a timpului, implicând factorul existențial și pe „RA” (sclipire, lumină) a obținut forma „RA + AMA” = „RA + laolaltă” = „RA + SIMULTAN” = cu „RA + ÎMPREUNĂ”, iar persoana vinovată de această tehnologie a fost numită „RA + AMA” - an = „RAMAN”. După el și tot neamul lui au început să fie numiți „RAMANI”, și a căror ostași s-au evidențiat și prin războaiele de la Troia.

Tehnologia de măsurare a timpului după ciclurile Solare = ciclurile lui „RA” ne este cunoscută sub denumirea „DE LA FACEREA LUMII”. Astăzi suntem în „ANUL 7522” de când „fabrica” Limbii Române a pus în aplicare această tehnologie.

Bibliografie

1. *Dicționar explicativ ilustrat al limbii române, DEXI, marcă înregistrată la OMPI, Geneva, ARC și GUNIVAS, 2007.*
2. **Corlăteanu N.G., Russev E.M.** *Dicționar Rus-Român, Editura „Enciclopedia Sovietică, Moscova, 1967.*
3. **Levițchi L., Botnaș A.** *Dicționar Englez-Român. Editura Științifică, București, 1971.*
4. **Dal' VI.** *Tolkovyj slovar' zhivogo velikoruskogo yazyka. Moskva, Russkij yazyk, 1978.*
5. *Collins English Dictionary, Harper Collins Publishers, 2006.*
6. **Kostan O.** *Dicționar român-grec, grec-român, Editura: Steaua Nordului, Constanța, 2003.*
7. **Bernshtejn S.B., Lukanov T.S., Tineva E.P.** *Bolgarsko-russkij slovar'. OGIZ, Gosudarstvennoe izdatel'stvo inostrannyh i natzional'nyh slovarej, Moskva, 1947.*
8. *Sovetskij entziklopedicheski slovar'. Izdatel'stvo M.: Sovetskaja entziklopediya, 1983.*
9. *Slovník anglo-ukrainskij, ukrainsko-anglijskij. Har'kiv, Folio, 2008.*
10. **Cebotari P., Dron I., Bankova I.** *Dictionar găgăuz-rus-român. Chișinău: Pontos, 2002.*
11. *<http://soltdm.com/>*